

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku Z. K.

przy uczestnictwie T. K., D. K. i M. C.

o stwierdzenie nabycia spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 stycznia 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania M. C.

od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 listopada 2006 r., sygn. akt V Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od uczestnika M. C. na rzecz wnioskodawcy kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Prawomocnym postanowieniem z dnia 27 listopada 2006 r. Sąd Okręgowy w Warszawie w uwzględnieniu apelacji wnioskodawcy Z. K. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 19 lutego 1999 r. w części dotyczącej dziedziczenia gospodarstwa rolnego po Z. C. i stwierdził, że gospodarstwo to nabyli z ustawy mąż E. C. oraz dzieci M. C. i Z. K. po 1/3 części każdy z nich.

W skardze kasacyjnej wniesionej od tego postanowienia przez uczestnika M. C. skarżący zarzucił naruszenie art. 1059 § 1 pkt 1 k.c., a to wobec poczynionego ustalenia, że wnioskodawca definitywnie zaprzestał pracy w spadkowym gospodarstwie rolnym w 1978 r. oraz naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 381 i 382 k.p.c. przez pominięcie bez należytego rozważenia szeregu istotnych okoliczności, których uwzględnienie wyklucza by Z. K. bezpośrednio przed śmiercią Z. C. pracował w

jej gospodarstwie i dokonanie niezgodnie z zasadami logicznego rozumowania i wnioskowania oceny materiału dowodowego (z naruszeniem art. 233 § 1 k.p.c.), które to dowody wskazują na okoliczność, że wnioskodawca żadnej stałej pracy w spadkowym gospodarstwie przed otwarciem spadku nie świadczył. W uzasadnieniu obu podstaw skargi skarżący koncentruje się na kwestii prawidłowości ustaleń faktycznych i oceny dowodów, a polemizując z nią dowodzi nieprawidłowości ustalenia, że wnioskodawca pracował w spadkowym gospodarstwie bezpośrednio przed otwarciem spadku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398¹³ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia. Przepis art. 398³ § 3 k.p.c. wyłącza możliwość oparcia skargi kasacyjnej na zarzutach dotyczących ustalenia faktów i oceny dowodów. Przytoczone regulacje określają jednoznacznie funkcję Sądu Najwyższego jako sądu prawa.

Skarga kasacyjna uczestnika wskazuje wprawdzie na naruszenie przepisów procesowych art. 328 § 2 oraz 381 i 382 k.p.c., jednak ich uzasadnienie oparte w istocie na zarzutach odnoszących się do ustaleń faktycznych i oceny dowodów wypełnia polemikę skarżącego ze stanowiskiem zaskarżonego wyroku zmierzająca do podważenia ustaleń Sądu Okręgowego odnośnie do pracy wnioskodawcy w spadkowym gospodarstwie. Ocenę tę odnieść należy także do zarzutu podniesionego w ramach podstawy naruszenia prawa materialnego.

Skarga kasacyjna ograniczona tylko do zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów jest niedopuszczalna (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76).

Z tych względów orzeczono o odrzuceniu skargi (art. 398⁶ § 2 k.p.c.). Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego znajduje podstawę w art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.